

”ግንባርህን አሳያቸው ”

በፀጋዬ ገብረመድህን (ደብተራው) ቋራ 1977 ዓ.ም.

ግርግ ሌሊት ድምፀ አራዊት ቅጥቃጤና ቅዠት
ሲያማስን ሲያባባን ረዝሞብነ ውድቅት
ሌሊቱ ሲዋገድ አጥቢያ ኮከብ ሲቀድ
ታጥቀን ብንነሳ ነግቶልናል ብለን
ተፍ ብለው ተነስተው ውህዳጣን ውህዳን
አዛኸ ልክ ሁነው ሙሉ ባለ ስልጣን
እናንት መች ነቃችሁ እኛ ነን የነቃን
እነግራችኋለን እናንተ ስትነቁ
መንቃታችሁ አይቀር በትግስት ጠብቁ
ብለው ሰደዱኑ ወደ ምኝታችን፤ ወደ ቅጥቃጤአችን፤ ወደ ቅዠታችን።

አድማሱን ፈልቅቃ ፀሐይ ብቅ ብላ ጨራ ስትፈነጥቅ
ሳይደርስነ ቀረ ምናምን ነፀብራቅ
ትወርዳለች አሉን ገነት ተመራት
ልታድለን ትፍሲት ልትሰጠን ሐሴት
ሰላም ልትነግስ ሊያከትም ጦርነት
በወርቅ በእንቁ ልን-ነድ ልንመስል ማህቶት
ከምዝበራ ጋራ ልንሰናበት
ላንዴም ለሁሌውም ልንወጣ አርነት።

ይህነን ምስራች እያወሱልነ
ሲነጋ ሲጠባ በጣመ አንደበት
ጆሮአችን ደለበ ሰባ እንደ ሙክት።

በገነቷ ፈንታ ለካስ ሲኦል ወርዳ
ግምኛ ጠበቅነ አበዛነ ፍዳ
የፋሽሽቶች ተስፋ የተንቆጠቆጠ በዲስኩር ምንጫና
እያደር የሚርቅ እንደ ሰማይ መና
እንኳንስ አካላት ተራብ ህሊና
ወግ ማዕረግ አውልቆ ለበሰ ገበና።

ነፃነት ሐርነት ተፈጥረው ባንድ ላይ
ዝናቸው ማራኪ ስማቸው ሰው ገዳይ
ለነሱ ያደረ ምንኛ ማሰነ
ተመጽደቁ በፊት እየተኮነነ
ተኮንኖ መጽደቅ ሙቶ ህይወት መንሳት ጠውልጎ መለምለም
የተፈጥሮ ስርዓት የሚኖር ዘላለም።

መታፈን፣ መረሽን፣ መዘልዘል፣ መገደል፣ መጠበስ፣ መታመስ
መቀጥቀጥ፣ መረገጥ፣ መሰደድ፣ መዋረድ፣ መታሰር፣ መመተር፣ የመከራ ጡማር
የመከራ ጡማር የጥፋት ስንክሳር
ሲነበብ፣ ሲነበብ ሲንት ዓመት አለፈ
ተእንግዲህስ ይብቃ ታምር ሲነበብ ነው በቀይ የተጣፈ
ባርነት ግዙነት ነፃነትን ማርከው በለሱ ቀንቷቸው
ካባዋን አጥልቀው ኩታዋን ደርበው
ጨማዋን ተጨምተው ውበው ተኳኩለው
በዓርነት አምሳል በነፃነት አምሳል ተናገሩ ደፍረው
ከቶ አንስታትም የኛን ነፃነት
ለዛዋ ላህይዋ አለው ምልክት
ሰላምን የሚያወርድ የሚያቀል ምሕረት።

አጀብ ! አጀብ ! ዲሞክራሲ
ከመስኮብ የመጣች ፈላሲ
ሃሳዊ መሲህ የቀትር ከይሲ
ግና ኮ፣ ግና ኮ የመረጡልንን ደግመን ተመረጥነ
የሰየሙልንን ደግመን ተሰየምነ
ያሰቡልንንም እሽ በጎ ታልነ
ነፃነት ታጣ እንጅ መብትማ ሞልቶነ
ዘመናይ መሳፍንት ዘመናይ መኳንንት እናንተ ጌቶቹ
ተእንግዲህ ኤይመችም ለናንተ ታች ታቹ
መጡብነ ብለን እንግዲህ አንናገር ካፋችን አይወጣ
የናንት ምጣት በዝቷል እኛ ነን ምንመጣ
ብድር መች ይቀራል እንወረድ ጣጣ።

አልገባነ ብሏል ከቶ አልተሰባንም የናንተ ይትባሃል የናንተ አማርኛ
ብንጨህ ብንታክት አልተማርንም እኛ
ሰላምታ ለመስጠት እጅ ዘርጉ አላችሁን እጅ ሰጡ አላችሁን
እጅ ሰቶ ሰልም ታባት ያልቆየንን
እንዳንጎነበስ ዝናራችን ያዘን
ዝናር እንዳንፈታ ሰብቁ ጠበቀብን።

ፀሃዩን ጋበኑን ተወጡት አላችሁ እንድንደርስ ተግባር
እራሳችን ጣይ አይችል የሚሰጠንበት
እናንተስ ይዛችሁ ባለቆብ ጭንቅላት የማያሳሱብ
ምንኛ ይገርማል ያበጁልን ስርአት
እነ ጓድ ግራዚያኒ ሁነውኅ ሞግዚት
የህሊና ሞቅህ የአይምሮ እስር ቤት
የሙብት የነፃነት ማሰሪያ ሰንሰለት
ምንኛ ስርዓት ምንኛ መንግስት መሰረቱ ጦርነት
መቃን ጉበኑ ሞት አልቁት
ጣራ ግድግዳው ረሀብ መቅሰፍት
መዋቅር የሚሉ ጉግ ማንጉግ
ከአናት ሰፍሮ እንደ መርገ፣ ወኔ መጣጭ እንደ ሰፍነግ
ባንዳ አጥር ሆኖ ሲያረገርግ፣ መከታ ጠፍቶ ከለላ ጥግ
እንባ ሲዠቀዠቅ እንደ አፍላግ
የህፃት የአራግ።

መደዩን እንጅ መኮነን፣ እንደ ኩንቲ እንደ ጋኔን
መዋቅር፣ መዋቅር፣ መዋቅር፣ የትም የትም መዋቅር
በየብስ፣ ባዩር፣ በባህር።

ሃሳብ ሲንተከተክ ተከድኖ ባርምሞ
ሕሊና ላይማትር ምሎ ተፈጥሞ
ልብን ሲያሸልበው ያለውል ታግሞ
ቆሽት ድብን ሲል ተራሞ፣ ተራሞ
የህይወት ምልክት የነብስ ጠብታ ተወግዶ አክትሞ
ምንኛ ተከበኩብን ምንኛ ተኮላመጥነ አያ
ለጀሮአችን ዘብ ቁሞልን ለአፋችን ዋርድያ
በየቦታው ሰንተርያ አወይ አንዲት ምዕራፍ መሰናዘሪያ።

ምድር ምህዋሯን ለውጣ ውደቷን አስረዝማ
አመት ሲ ለ ጠ ጥ እንደ ጎማ
ሌት ተቀን ፀብ አብቅለው
በአልመሽ አልነጋ ተጣልተው
የሚገለግል ጠፍቶ ዳኛ
አገር ሆኖ ህመምተኛ
አባዜ ይዘት መጋኛ
ከመሰኮብ የመጣ ቁራኛ።

አዚም ጥሎብን እፅ አደንዛዥ
በሰጋችን አዛዥ
በነፍሳችን አዛዥ
በእጅ እግራችን አዛዥ
በአይምሮአችን አዛዥ
ባሳባችን አዛዥ
በቤታችን አዛዥ
በንብረት ሁሉ አዛዥ
በልጃችን አዛዥ።

ዲሞክራሲ ቆሰላ ተጨማሪ ብዕሽ
ፍትህ ርትህ ተጠራምታ ስትል ጥርዥ ብርዥ
ዋዩ ወዮ የኢትዮጵያ ሕዝብ
የአርበኝነት ድርሳን የጀግንነት መዝገብ
ተስተጋብተህ ባትነበብ ዘበቱብህ አህዛብ።
አርሶ አደሩ ታልቦ ላብአደር ተጨምቆ
ሃውልቶች ተተክለው ተሩቅ የሚጣሩ
ሀንፃዎች ተሰርተው ከፀረ አረያም የሚፈካከሩ
ከምፃት በኋላ በአጻደ ነፍስ ሆኖ አለም የሚያይባት ምዝብር ሰርቶ አደሩ
የናንተ ነው አሉን ምርቱ ፍሬ ምድሩ
ባለጸግ ሁነው እነሱ በኮሩ
የናንተ ነው አሉን ሞገስና ክብሩ
እነሱ ባጌጡ እነሱ ባማሩ
የናንተ ነው አሉን ክብርና ሞገሱ
እንደ ሰሚ ታቦት ሁሌ ሲወደሱ።

መንጋ ፋሽሽት ዱለቻ
ቃላቸው አንድ ስጡ ብቻ
ቋንቋቸው አንድ አምጡ ብቻ
አስቀድመው ቁጣ ዛቻ
አርቲ ቡርቲ ለጌቻ
አምጡ አምጡ አምጡ አምጡ
ነጋ ጠባ ተቦጥቦጡ
ሰማይ ውጡ ምድር ፍረጡ
ሃገር መሬቷን ሷጡ
ብቻ ብሪቱን አምጡ
እህህህ ብላችሁ አምጡ።

ብራችንን ሰጠነ
ጉልበታችንን ከሰከሰነ
ወረት ጥሪት አሟጠጥነ
ይብስ አታምጣ እያልነ
ሃገር የኛ መሰሎነ
ታገር ያደርን መሰሎነ
ልጅ እናሳድግ ብለነ
ክብራችንን ሰተን ሀፍረት ተቀበልነ
ወግ ታሪካችንን በርካሽ ለወጥነ።

አሜን አሜን ብለን ስንከፍልለት ጊዜ የተባለ ግብር
ይጠይቀን ገባ በብር ላይ በጎር
ልጅ ከገበርንጣ ምን ቀረን ለሃገር
ቀልዱ በዛ ፊዙ በዛ አደረጉን አሻንጉሊ
ኢትዮጵያን እያጣናት ዓለም አሉን የናንተ ናት የሰርቶ አደሩ ናት
አገርጣ ጠፍታ በዚያ ሰሞን ስንባክን ስንካለብ
ታይቷል አሉ ዱካዋ ወደ ኩባ ወደ መስኮብ
ንሳ ጎበዝ ፍለጋ ነቅንቅ ዘገር
አገር ጠፍታ እንጌት ትቀር።

በአንድነት ተነስተን ታልወጣን አሰሳ
አገር አትገኝም ብንፈርጥ ብንነሳ
ተነስ፣ ተነስ፣ ተነስ፣ አረ ተነስ
ቤትህ ሲተኮስ አገር ሲጤስ
ያባት ታሪክ ዳዋ ሳይለብስ
ደብዛው ሳይጠፋ ሳይረምስ
ተነስ፣ ተነስ፣ ተነስ።

እሽን ተዋት እዛው ትንደድ
ከፋሽሽት ጋር ትሞዳሞድ
እንቢኝ ናት ያንተ ዘመድ
የጀግና ክፍል የጎበዝ ገድ
የፋኖ ጌጥ የታጋይ ዘውድ
እምቢኝ ናት ያንተ ዘመድ
እሷን ይዘህ በሻህ ውጣ በሻህ ውረድ
በትግል ፍኖት በገድል መንገድ።

የሰላቶ ልጅ ሰላቶ የፋሽሽት ግራዚያኒ
ተእንግዲህስ በቃኝ ላማ ሰበቅታኒ
መደየን ተራህ ነው እንደአባትህ ማኒ
ተነስ፣ ተነስ፣ ተነስ
ቤትህ ሲተኮስ አገር ሲጤስ።

አገር ስትሆን ማሰር
ሰው ሲቀቀል እንደ ንፍሮ
ጎርናባቸው አልቀመስ በላቸው
ፍልጠት ቁርጠት ሁንባቸው።

ያንበሳ ልጅ የኩረምቱ
ሲገርም እንጅ ደግነቱ፣
ሲጣላማ ሲነኩቱ
እልፈት ዓለም ምፃቱ
ድብልቅልቅ ሲል መሬቱ
ወኔና ፍርሀት ሲሟገቱ
መምረጥ ሲመጣ ተሁለቱ
የጀግና ልጅ የጥዋቱ
አገዳ የሚለይ እንደ አባቱ
የፋሽሽት አብነቱ
የባንዳ አድር ባይ መቅሰፍቱ
የማይታጠፍ እምነቱ
ተነስ፣ ተነስ፣ ተነስ
በፋሽሽት አለንጋ አትጠበስ።

ይጠራሃል ደኑ ይጠቅስሃል ዱሩ
ከመሸገበቱ ያባትህ ጀግንነት ኩራትና ክብሩ
ሙታንታውን ተወው ቁምጣው መቸ በጀህ
ሱሪህ ነው ታሪክህ ሞገስ የሚሰጥህ
ፀጉርህን ንቀሰው አየሩን ይዳሰው
አሟጩው ጥርስህን ፀዳሉን ያፍልቀው።
ይመርብህ ላንዴ እስኪ ታጠቅ ልይህ አካል ገብናናየ
ምድሪቱን አውዳት አደሴ ሽቶየ
እስኪ እነየው ከልካይህን በናትህ ጎራ ባባትህ ቀየ
አያመሻሹበትም አያድሩበት ቦታ
የፋሽሽት እንግዳ መቸ አለው ይሉንታ
ስጋችንን ኮመኮመ፣ያማረውን አጣጣመ

ምንቀረ ጨገራታ
ቤቱን ይሂድ እንጅ ምንድር ነው ዝመወታ
ጥይትህ ላካት ትሁነው ሸኝታ
ታድርሰው ተመስኮብ ተዳር ተደፋታ።

የኛጣ ባለንጦች ተገላፅ አይገባቸው
ቡጢ ክርናችንም መቸ ጠቀማቸው
ግ ን ባ ር ነው የሚፈሩት ብርክ የሚያስዝአቸው
ግንባረህን አሳያቸው
ምግባርህን አስተምራቸው።

አይታክቱ ፋሽሽቶች ታሪክ ይመርምሩ
የቆየ የቅድም ያገራ ልቦና ለፋሽሽት ሲሰግድ፣ ለባንዳ ሲሳለም
አልታይቶም፣ አልተሰምቶም፣ አልተጥፎም

ተነሰ፣ ተነሰ፣ ተነሰ፣ ተነሰ
ቤትህ ሲተኮስ አገር ሲጠስ
ያባት ታሪክ ዳዋ ሳይለብስ
ደብዛው ሳይጠፋ ሳይረምስ
ተነሰ፣ ተነሰ፣ ተነሰ፣ ተነሰ፣ ተነሰ ሰሰሰሰሰሰሰሰሰሰሰሰ።